

ਕਮੇਟੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਸਮੇਂ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਰਈਆ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ :-

"ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਆਧਾਰ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 15 ਜੂਨ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ "ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(5) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 12 ਜੂਨ, 1986 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ' ਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖਰੀਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਾਜ ਪਾਲ ਓਸਵਾਲ, - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1978 ਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 17 ਅਤੇ 18।

ਅਕਤੂਬਰ 1987

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਏ (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ)— ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1957— ਨਿਯਮ 3 ਬੀ—ਸੈਟਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ — ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ — ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ — ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 16-A(1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 16A(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ'—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਕੀ 'ਸ਼ਾਲ' ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Raj Paul Oswal v. Commissioner of Wealth Tax, Patiala
(D. S. Tewatia, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਏ(ਬੀ), ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ, 19 ਦੇ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 14)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। - ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ 1957 ਦਾ ਏ ਤਦ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਐਕਟ ਦੇ ਏ. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸੰਕਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਏ(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਨੂੰ 'ਸ਼ਾਲ' ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ।

(ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 11)।

ਸ਼ਰਬਤੀ ਦੇਵੀ ਝਲਾਨੀ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ-VII, ਅਤੇ ਹੋਰ (1986) 159 ITR 549।

(ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ)

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 27(1) ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ WTA ਨੰਬਰ 194 ਅਤੇ 195 (ਏ.ਐਸ.ਆਰ.) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।) ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1971-72 ਅਤੇ 1972-73 ਲਈ 1976-77। ਆਰਏ ਨੰ: 110 ਅਤੇ 111 (ਏ.ਐਸ.ਆਰ.) 1977-78।

“ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ?”

ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਸੰਜੇ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ) ਜੇਰ ਦ ਰਿਮੋਇਟਰ।

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਕੇ.

Raj Paul Oswal v. Commissioner of Wealth Tax, Patiala
(D. S. Tewatia, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਐਸ.ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ.

(1) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

“ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਥਿਤਿਆਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋਵੇ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ?”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:- ,

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1971-72 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ (31 ਮਾਰਚ ਦੇ ਨਾਲ,

1972, ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ) ਅਤੇ ਸਾਲ 1972-73 (31 ਮਾਰਚ, 1973 ਦੇ ਨਾਲ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ)। 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ

ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ ਰੋਡ, ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਲੇਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਲਈ

ਸਾਬਕਾ ਸੰਪਤੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਸੀ। 35,000 ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। 80 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 82,630 ਹੈ।

(2) ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਲੇਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। 1,92,564- ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੱਢੀ। 80 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼,

ਜੇ ਰੁਪਏ ਬਣਦੇ ਸਨ। 3,08,160 ਹੈ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦੋਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਲਈ ਅਗਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1972-73 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੇਟ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। 51f ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ ਰੋਡ ਦੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਅਤੇ ਰੁ. 46 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਲੇਨ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ।

(3) ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਚਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ:-

ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਏ, ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

"16 ਏ. (1) ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ (ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਤ , ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ:-

(a) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੈਲਯੂਅਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਲ ਇਸਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ;

(b) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ:-

(i) ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ- xxx xxx< xxxs
xxx xxx< xxxX

ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ

ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।"

1957 ਦੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"3 ਬੀ. ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ। - ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭਿਤ ਰਕਮ

S ToijT s3i I.T.R. 597

Raj Paul Oswal v. Commissioner of Wealth Tax, Patiala
(D. S. Tewatia, J.)

ਕ੍ਰਮਵਾਰ, 33 1/3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਰੁ. 50,000।”

(4) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 3-B, *ibid* ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(5) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ।

(6) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ ਨੇ ਖੁਦ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1972 ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ (1973) 91 ITR 1] ਵਿੱਚ 25 ਨਵੰਬਰ 1972 ਦੀ ਮਿਤੀ 25 ਨਵੰਬਰ 1972 ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 96 ਰਾਹੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ।

(7) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਕੀਲ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਕੇਪੀ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਕਾਲੀਨ ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਓ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ

ਅਸਪਸ਼ਟ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਲੇਸ਼ਵਰ ਲਗਰਤੀ ਬਨਾਮ ਭਾਗੀਰਥੀ ਦਾਸ (2) ਦੇ ਪੰਨਾ 713 'ਤੇ ਮੁਖਰਜੀ ਜੋ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ : -

“ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਨਵਨੀਤ ਲਾਈ ਸੀ. ਜੇਵੇਰੀ ਬਨਾਮ ਕੇ ਕੇ ਸੇਨ, ਏਏਸੀ (3) ਅਤੇ ਐਲਰਮੈਨ ਲਾਈਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀਐਲਆਈ (4) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕੂਲਰ ਮਾਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ।

(8) ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1) ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਏ, ਤਦ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 16A. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਕੇਤ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾਲ ਹੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ, ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਫਸਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(9) ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਸ਼ੱਕ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ

- (2) (1908) II.LR 335 ਕੈਲ. 701
- (3) (1965) 5 56 II.TR 198
- (4) (1971) 482 II.TR 913

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੋੜ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਮੀਕਰਨ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਜਾਂ "ਸ਼ੱਕ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਏ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਪੋਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ।

(12) ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਰਬਤੀ ਦੇਵੀ ਝਲਾਨੀ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ-ਵੀਐਲਐਲ, ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਕਿਰਪਾਲ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

(13) ਕਿਰਪਾਲ, -ਜੇ. ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਰੈਵੇਨਿਊ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ

Raj Paul Oswal v. Commissioner of Wealth Tax, Patiala
(D. S. Tewatia, J.)

ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਵਾਲਾ।

(14) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16A, ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, *ibid* ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾਲ, ਜੇ. ਦੇ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ

ਸ਼ਾਂਤਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਡੀ. ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.)

ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਜਾਣੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਭਾਵ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ. ਐਨ- ਆਰ.

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼ਾਂਤਾ ਦੇਵੀ, - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1978 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 53

ਅਕਤੂਬਰ 5, 1987

1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਅਤੇ 69— “ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ”—ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ—ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ— ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ—ਕੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੋਹਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ, “ਕਿਤਾਬਾਂ” ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ “ਮੁਲਾਂਕਣ” ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ। ਇੱਥੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। (ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 7)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, LT A. ਨੰ. 571 ਤੋਂ ਪੈਦਾ

ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1963-64 ਲਈ 1976-77 ਦਾ 1978-79 ਦਾ ਆਰਏ ਨੰਬਰ 5।

ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1961 ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੋੜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। 8,400 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਸੀ .

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲ ਕੇ ਸੂਦ ।